सर्गः १३ असौ महेन्द्रद्विपदानगन्धी त्रिमार्गगावीचिविमर्दशीतः। आकाशवायुर्दिनयौवनोत्थानाचामतिस्वेदलवान् मुखे ते ॥ २० ॥ करेण वातायनलम्बितेन स्पृष्टस्त्वया चण्डि कुतूहलिन्या। आमुञ्चतीवाभरणं द्वितीयमुद्भिन्नविद्युद्वलयो घनस्ते॥२१॥ अमी जनस्थानमपोढविघ्नमत्वासमारब्ध नवोटजानि। अध्यासते चीरभृतो यथास्वं चिरोज्झितान्याश्रममण्डलानि ॥ २२ ॥

असाविति। असावाकाशसम्बन्धी वायुस्ते तव मुखेस्वेदलवान् प्रस्वेदविन्दूनाचामति भक्षयति किं० आकाशं महेन्द्रद्विपस्यैरावतस्य दानं मदस्तस्य गन्धो यस्य सः पुं किं आं त्रिमार्गगाया गङ्गाया वीचीनां तरङ्गाणां विमर्देन संयोगेन शीतः किं खेदं दिनयौवनं मध्याह्नस्तस्मादुत्थान् जातान्॥ २० ॥ करेणेति। हे चण्डि कोपने घनो मेघस्ते तुभ्यं द्वितीयमाभरणमामुञ्चतिअर्पयतीव किं घनः कुतूहलिन्याकौतुकवत्या त्वया वातायनेगवाक्षे लम्बितेन करेण हस्तेनस्पृष्टः पुं किं घं उद्भिन्नं स्पष्टं विद्युदेव वलयं यस्मिन् सः॥२१॥ अमीइति। अमीचीरभृतस्तापसा यथास्वं स्वीयमनतिक्रम्यआश्रमाणां मण्डलानि विभागानध्यासते आश्रयन्ति किं० आश्रमं चिरमुज्झितानि त्यक्तानि पुं किं आं समारब्धा नवाउटजाः पर्णशाला येषु तानि किं० कृत्वा जनस्थानमपोढविघ्नमस्तविघ्नं मत्वा ॥ २२ ॥